

sosialurin

telf. 14720 · 11820
box 76, 3800 Tórshavn
Útgevri: Føroya Javnaðarflokkur
Fyrirskotsstjóri: Tórfinn Smith
Blaðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Hvør hopar undan

Tað mundi ikki gera nakran kløkk, at formaðurin í fólkaflakkinum, Hákon Djurhuus, í viðmerking síni til avgerð javnaðarflokksins nýtt høvi til at leggja tekstin út, sum um menn eru ræddir — í hesum føri, at lögmaður skal vera ræddur fyri at taka ábyrgd av framhaldandi stýrisvøli landsins.

Tað undraði heldur ongan, at sami floksformaður skýrði málið um lutluku hins almenna í millumlandasigling fyriluxustiltak. Tey allar flestu vita, at føroyingar í dag brúka 160–200 milljónir í ferðapeningi til og úr útlandum. Ikki øll henda peningagongd er luksusferðing, men lat gá — ein meginpartur. Men er stóðan hættislig, hvør er so meiningin, tá vit ikki skulu royna at fáa ein meginpart aftur við sjálvir at taka lut í hesi flyting, heldur enn bert at lata aðrar skúma flotan, lata aðrar hala peningin úr okkara samfelag, istaðin fyri at skapa nokkur góð arbeiðsplass aftrat til okkum sjálvs, til nakrar av okkara egnu sjómonnum, sum í dag noyðast at sigla á utlendskum kjøli, til plass er ikki á føroyskum kjøli.

Nei, tað er eingin undanhopan, tá lögmaður visur á, at neyðugt er hjá okkum at taka møguleikan nú høvi býðst hjá okkum at bjarga samfelagnum uppáttur ein vinnulivstátt, sum vit higartil hava latið aðrar farið við. Skal framburður spyrjast, er neyðugt við broytingum.

Føroyska samfelagið er ikki stórr enn so, at vit noyðast at standa saman um vit yvirhøvur skulu rokna við einum nøkulunda úrsliti í kappingini móti øðrum tjóðum. Eisini á millumlandasiglingsoknum.

VERÐA ikki stíg tikin á hesum øki við almennari medvirkan, ja, so hendir einki, har gongur sjón fyri søgn.

Samgonguslit

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur á floksleiðslufundi mánaðagin tikið endaliga avgerð í teirri politiska kreppuni, sum tók seg upp, eftir at lögmaður við tingslit í mai boðaði frá, at hann metti stóðuna soleiðis, at samgongugrundarlagið millum landsstýrisflokkarnar at verða fokið, tí fólkaflakkurin tók ikki undir við viðari útbygging av millumlandasiglingsmálinum, hareftir vit í stóran mun kundu viðka um virkisøki føroyinga á hesum øki.

ÚRSLITIÐ verður so framvegis, at utlendskar fyrirkur framvegis skulu vinna tær mongu miljónirnar, sum verða brúktar á hesum øki av føroyska samfelagnum, uttan at vit so mikið sum rætta hond frá síðu til at fáa ein part av hesum.

Í SVARINUM til fólkaflakkin verður sagt, at tað serliga harnar floksleiðslu javnaðarflokksins, at seinasta uppskot floksins, sum varð lagt fyril samgonguna, men sum var í tráð við tær loysnir, sum fólkaflakkurin fyrr hevur sagt seg samdan í at fremja, eisini varð vrakað.

AVLEIÐINGINER so eftir floksleiðslunar tykki, at javnaðarflokkurin má taka til eftirtektar, at flokkarnir ikki longur hava felags samgongugrundarlag at virka á og er tí samarbeiðið slitið.

HENDA avgerðin ber í sær, at javnaðarflokkurin á ólavsvøku fer at mæla tinginum til at skriva út nýval í tí treysti, at veljarin dyggiliga tekur undir við teimum loysnum av samfelagsmálum, sum javnaðarflokkurin hevur ávíst og at tað kann eydnast flokkinum at skipa samgongu, sum meira gongur hesum loysnum á móti enn teimum sum loyvdust við fólkaflakkinum.

Harra blaðstjóri. Gerið so væl og hýsið mær hesum reglum.

Í Dimmalætting hós-dagin 21/6-79 skrivar eitt-n (hetta hevur onkur sagt mær er Dimmalættingar-blaðstjóri) undir hós-dagspráti um suðuroyar-siglingina.

Í hesum práti stendur millum annað »Løgtingið áleggði Skála skipasmiðju at tekna ein nýggjan modernaðan Smyril, útgjörður við øllum hentleikum, fyrst og fremst við tí í

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórinn veit, hvør hevur skrivað brovini.

hyggju at ambæta Suðuroynni. Hetta hendi undir tí sonevnda »sjálvstýris-landsstýrinum« á sinni. Men av tí at politiska tungan á vágskáluni tá kostaði eitt sindur, varð avgerð tikin um at byggja tann av Skála skipasmiðju teknaða nýggja Smyril á aðrari skipasmiðju, sum av tekniskum grundum ikki kundi byggja skipið í ætlaðu stóðini. Avgjört varð tí av landsleiðsluni at stytta um skrokkin sam-svarandi hesum. Hetta var hvorki hent fyri bátin ella fyri endamál hansara.

Øll fólk vita, at henda tunga á vektuskáluni var Kjartan Mohr, øll vita eisini, at skipasmiðjan, ið talan er um, er Tórshavnar Skipasmiðja, har Kjartan Mohr var stjóri til fyrri heilt stuttum. At hetta -n-ið, mangan hevur lopið á Kjartan Mohr og tí, hann hevur staðið fyri, er einki nýtt, munurin er

bert tann, at tá hevur Kjartan Mohr vanliga verið førur fyri at svara fyrri seg. Av góðum grundum kann Kjartan Mohr ikki svara fyrri seg nú-men harfyri skal -n-ið í Dimmu ikki sleppa at koma við sínum óndsinn-aðu og ógrundaðu skuldsetingum, ja, beinleiðis ó-sannindum uttan at hetta verður átalat.

Undirritaði var við til alt tað, ið fór fram viðv. byggingini av Smyrli, líka frá fyrstu byrjan til endan.

At fara at reka alt Smyrla—málið uppáttur nú, tænar kanska ongum endamáli, men eitt skal her og nú sláast rimmarfast: »Smyril« bleiv ikki stytur 1 cm. frá uppruna-tekningini av Skála Skipasmiðju, men haraft-urimóti bleiv hann gjörður 1 m. breiðari, tí hann ikki leyk tær treytir, ið Skipa-synið hevði til stabilitet.

Øll onnur tala um

Smyrla-byggingina er ósonn úr enda í annan.

Fyri at eingin misskilj-ing skal verða, so vóru máttini á Skála Skipa-smiðju—tekningini, ið til-boðið uppá Smyril var givið eftir, hesi:

45 m l.o.a.
38,25 m l.p.p.
8,00 m breidd
5,17 m dýpið

Undirskrivað Skála Skipasmiðja 21/12 1963.

Smyril hevur sum hann siglir í dag hesi mát.

45,35 l.o.a.
38,25 l.p.p.
9,00 m breidd
5,18 m dýpi.

Í sama hós-dagspráti skrivar -n-ið »gamalt var í Føroyum«, o.s.fr. Eg kann lata -n-ið vita, at tað hevur eisini verið gamalt í Føroyum at lata fólk fáa frið undir grønu torvu, í øllum førum til tey eru gott og væl kólnaði.

Poul Mohr

Til minnis um Randi

Tungt falla kann, tá gamal fer av elli troystur, burt úr verð tí at tað so má vera. Men tiggu ferðir tyngri, tá hin ungi legst á deyðastrá, er sorgina at bera.

Ein fullsett kirkja í ó-metaligari sorg, var okkara seinasta lóta saman við Randi, áðrenn hon 10. juni varð borin til hvíldar undir Akurgerði. Fyri okkum vanligu deyðiligu, var deyði Randis eitt av teimum mongu óskiljandi fyrirbrigdunum her á fold. Bert 33 ára gomul varð Randi, tá livstráður hennara slitnaði frá manni og 5 børnum.

Tey vinar- og ættarbond, ið knýttu okkum saman gjøgnum uppveksturinn suðuri í Vági, árin í Tvøroyri og í Danmark, høvdu ein ósigandi týðning fyrri meg eins og øll tey mongu vinfólkin, sum Randi í stutta æviskeiði sínum hevði. Vinskapur og trúfesti Randis gekk út um øll vanlig mynd. Hennar fremstu lærdiseyðkenni vóru, tol, hjálpssemi og trúskapur. Ólíkligt orð kom ikki av hennara munn, hvat ið so leikaði á. Randi var altíð tann, sum legði garðar niður, var altíð fyrst við tí góða orðinum og tí hjálpanði hondini.

Randi og Trúgví stóðu eftir øllum at døma mitt

í livsins sólarglæmu, tá sólin so óvæntað setti. Vit vistu, at Randi hevði havt eitt tungt hoygg at drigið hetta seinasta ár-ið, mentrúduat nú var farið at lætta. Tí kom tað sum ein skelkur tá hon í páskavíkuni á veg suður við Smyrli so bráðliga gjördist álvarsliga sjúk. Aftaná drúgva sjúkralegu fyrst í Tvøroyri, síðani í Danmark vóru øll tekin til, at hon var undansloppin á hesum sinni. Hon var vorðin so fræg, at maður og elsta barnið, skuldu fara at vitja og vera saman við henni nakrar dagar, nú hon slapp út av sjúkrahúsinum um vikuskiftini. Men best sum vit gleddust um bata hennara, spurdust tey tungu deyðsboðini.

Tað er svárt at vita sær, at ljós hennara, ið altíð var so fløvandi og savnandi, so bráðliga skuldi slókna.

Vón og ynski mitt til tykkum Charlottu, Boga, Hans Olof, Brynjer, Rúna og Trúgva, ið hava mist so ómetaligt, er at byrur tykkara skjótt gerast bliður aftur, og at sorg tykkara kámost burtur í øllum teimum stórbæru minnum, tit hava um móður og konu tykkara, og at hesi minni styrkja tykkum í komandi löt.

um.

Í skrivandi løtu leita tankar minir eisini til tín Charlottu. Ikki altíð hevur livsgøta tín verið líka lættgongd. Fyri fá-um árum síðan misti tú

»Gubban« og nú Randi.

Men lat tey mongu góðu og dýrabæru minni um elskaðu dóttur tína verða tær ein uggi í stóru sorg tinni.

Farvæl, Guds signing fylgi tær so stutt og tung tín livsleið varð, men nú er stríðið liðið. Tú slapp frá synd og sorg í verð. Gud troysti hvønn, ið saknin ber Og hvíli í Harrans friði.

Í djúpastu samkenslu og sorg

Sólbjörg